

fastsættes til et fast bidrag pr. boligenhed (baseret på et normalvandforbrug), og

- 2) Kommunalbestyrelsen skal kunne fastlægge en minimumstakst for det løbende driftsbidrag (minimumsvandforbrug).

Efter lovforslaget opkræves de årlige bidrag til anlæg og drift fra ejendomme, der er tilsluttet spildevandsanlægget, og bidragenes størrelse baseres på vandforbruget.

Man har anset dette forslag for den administrativt bedste og mest enkle løsning. Hensynet til ensartethed taler imod at imødekomme landsforeningens ønske, der giver kommunerne valgmulighed med hensyn til beregningsgrundlaget. Hertil kommer, at begge forslag med takster, der er uafhængige af det faktiske forbrug, distancerer sig fra synspunktet om betaling for en ydelse, og at et sådant takstsystem ikke animerer til at begrænse vandforbruget.

Det må erkendes, at et fast årligt anlægsbidrag principielt harmonerer med en abonnementsmodel, men dette synspunkt har i lovforslaget måttet vige for administrative forenklingshensyn.

4. Zonetilladelse

Landsforeningen har peget på, at der ved den seneste ændring af by- og landzonenloven (lov nr. 286 af 13. maj 1987) er blevet åbnet mulighed for, at bygninger der ikke længere er nødvendige for driften af en landbrugsejendom, uden zonetilladelse kan tages i brug til håndværks- og industrivirksomhed samt lager- og kontorformål m.v. på visse i zonenloven nærmere opregnede betingelser.

Jeg har på den baggrund anmodet miljøstyrelsen om en redegørelse for, hvorvidt dette forhold bør medføre ændringsforslag til det foreliggende lovforslag.

5. Vejbidrag

Spørgsmålet om vejes bidrag var genstand for en omfattende debat i betalingsvedtægtsudvalget. Vejspørgsmålet er kompliceret, idet der er tale om både statsveje, amtskommunale veje, kommunale veje og private veje.

For at undgå en administrativ meget kompliceret fordeling af vejbidrag, og da vejene har en almen interesse for en kommunes befolkning og erhvervsliv, er det i lovforslaget foreslået at friholde samtlige veje for bidrag, ved at vejenes

bidrag finansieres over bolig- og erhvervsbidragene.

Vejbidragene fra staten og amtskommunerne udgjorde i 1986 kun ca. 15 millioner kr., hvilket skal ses i sammenhæng med at de samlede indtægter i kommunerne til dækning af anlægs- og driftsudgiften ved spildevandsbortskaffelse dette år udgjorde 2.500 millioner kr.

6. Vedrørende dato for nye betalingsvedtægter

Efter lovforslaget fastlægges en overgangsperiode på 5 år, inden betalingsvedtægter efter de nye regler skal være udarbejdet og taget i anvendelse. Mange af de problemer, der har knyttet sig til administrationen af de nuværende betalingsregler, skyldes, at disse har været en blanding af gamle landvæsenretskenninger og nyere kommunale vedtægter.

For at undgå en tilsvarende situation og for at opnå den ønskede forenkling af området er det min opfattelse, at lovforslagets principper bør gennemføres hurtigst muligt og senest den 1. januar 1993.

7. Vedrørende reduktion af bloktilskud

Jeg kan henvise til min besvarelse af udvalgets spørgsmål 7 til L 62.

Spørgsmål nr. 22:

Ministerens kommentar udbedes til Industrirådets henvendelse af 24. november 1987, jf. L 62 – bilag 5.

Svar:

Kommentar til Industrirådets skrivelse af 24. november 1987:

Industrirådet finder det afgørende vigtigt, at virksomheder alene pålægges udgifter, som modsvarer den enkelte virksomheds belastning af det offentlige spildevandsanlæg.

Jeg er generelt enig i dette synspunkt. Dette ses af lovforslagets § 2, stk. 4, der fastsætter, at afledningsretten for erhvervsjendomme som udgangspunkt skal ske efter en konkret vurdering af vandforbruget, dog med fradrag af vand, der medgår i produktionen eller af anden grund ikke tilledes kloaksystemet.

Når man ikke har ment at kunne imødekomme Industrirådets ønsker om, at bidragsfastsættelsen for erhvervsarealer i byzone alene sker efter den faktiske udnyttelse, skyldes det, at man har fundet det nødvendigt at indføre en